

ELDRAØKIÐ

Kommunurnar taka sær av teimum yvir
67 ár, men ofta eru umskaringar, sum geva
ivamál um hvør hevur ábyrgdina.

Tikið avgerðir um mark millum røkt og forsorg

Nú sæst endi á stríðnum millum land og kommunur og hvør hevur ábyrgd
av at veita stuðul – Markamótsnevndin tekur avgerðirnar

Árni Gregersen

Síðani kommunurnar yvirtóku eldraøkið, hava fleiri upplivað, at summar tænarastur hjá ávíkavist kommunum og landið umskarast.

Ein markamótsnevnd er farin til verka og hon hevur í fleiri førum tikið avgerð um, hvør tað er sum eigur at veita tænarastuna.

Gott at avgerðir verða tiknar

Fyri tey, sum dagliga virka í tænarastunum, bæði hjá kommununum og hjá landinum, er tað ein lætti, at greiðar avgerðir verða tiknar.

Í einum føri snúði tað seg um, hvør skuldi gjalda rokningina fyri upphald á einum røktarheimi í eitt ávíst tíðarskeið. Maðurin hevur sálarligt brek og er yvir 67 ár.

Fyri at ein borgari skal fáa eitt serligt búpláss frá landinum, so skal borgarin hava eitt ávíst sjúkustig, áðrenn kravið um eitt týðandi sálarbrek er lokið.

Nevndin metti ikki, at talan var um so týðandi sálarbrek, at hann kundi fáa serligt búpláss udnir

Annika Olsen, borgarstjóri í Havn, var landsstýriskvinna við almannamálum, tá ið eldraøkið var lagt út til kommunurnar

landinum.

Tað vil í hesum føri siga, at av tí at borgarin er yvir 67 ár, so er tað kommunan sum skal gjalda fyri tíðina á røktarheimi.

Í fleiri førum hevur nevndin tikið stóðu til seinheilaskaddar menn og um hvør skal gjalda fyri teirra búpláss.

Lógin sigur, at røktarheim

Eyðgunn Samuelsen er landsstýriskvinna við almannamálum í dag og hevur í stóran mun samstarv við kommunurnar á eldraøkinum.

ella eldrasambýli kann í heilt serligum førum hýsa øðrum røktarkrevjandi persóni enn fólkapersjonisti.

Markamótsnevndin er av teirri fatan, at kjarnuøkið

fyri røktarkrevjandi undir 67 ár, ið kunnu fáa búpláss frá kommununum, eru borgarar, ið hava sjúku, ið eldri fólk typiskt fáa, og sum er progressiv og degenererandi.

Alzheimers og onnur sløg av demensi eru mest vanligu sjúkur í so máta, ið elva til, at persónur gerst óafturvendiliga og alsamt meira røktarkrevjandi.

Sclerosa á seinni stigi er annað dømi.

Sonevndur alkohol-demensur – ella seinheilaskaði grundað á langtíðar misbrúk av alkoholi, er ikki á sama hátt ein degenerativ sjúka sum hinar fyrr nevndu.

Steðgar viðkomandi við misbrúkinum og fer at liva sunnari, kann progressiónin steðga.

Almannaverkið hevur higartil við heimild í forsorgarlógini, varðað av búplássum til hendan ból. Markamótsnevndin dugir ikki at síggja, at hetta økið er flutt frá landi til kommunur.

Nevndin metir, at Almannaverkið eigur at veita tilboð um búpláss á heimi fyri seinheilaskadd, tá talan er um alkoholdemens og apopleksi, meðan kommunurnar vanligu eiga at veita tilboð um búpláss á røktarheimi ella eldrasambýli til borgarar undir 67 ár, ið eru raktir av Alzheimers demens.